

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Bellum Sacrum Ecclesiae Militantis Contra Turcum
Communem Hostem Christianorum**

Vaux, Léonard de

Leodii, 1685

Numerus XVI. Pietas Eucharistica in augustissimâ Domo Austriacâ regnans
& Imperans.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64991)

virtutem, de ipsa morte, quæ se omnium victorum, Regum, Imperatorum, Imperatricem & triumphatricem; superbè jactat, magno Dei gratiæ auxilio, per Eucharisticam Communionem roborati, triumphabunt in perpetuas Æternitates.

NUMERUS XVI.

Pietas Eucharistica in augustissimâ Domino Austriacâ regnans & Imperans.

§. I.

 Uamvis non sit mei propositi, hic recensere omnes victorias, quas Principes Catholici, virtute Eucharisticâ armati, de inimicis fidei reportarunt: non possum tamen victtricem ejus potentiam, in exaltatione augustissimæ Domus Austriacæ non agnoscere, laudare & prædicare: ad propagationem divini cultus huic admirando, & admirabili Sacramento ab omnibus debiti. Notissima est ubique augustissimæ Domus Austriacæ potentia, claritas, gloria, sublimi-

tas, ex qua per quatuor sæcula & amplius à Rudolpho primo, usque ad Leopoldum Augustum, modò regnantem: quindecim Principes Austriacos supra Solium Romani Imperii, humanæ dignitatis culmen: ingenti totius orbis Christiani bono, exaltatos cernimus, veneramur, & gratulamur: Deoque uni, trino, omnipotenti, in cujus manibus sunt omnium potestates, & omnium jura regnorum, gratias agentes, ejus infinitam bonitatem, supplices deprecamur: ut per illos, quos in fidei & pietatis propugnatores, & propagatores elegit: opus suum perficiat atque coronet.

Quæ porrò est tantæ potestatis, Majestatis, & sublimitatis Augustissimæ hujus Familiæ ad supremum mundanæ celsitudinis fastigium à tot sæculis exaltatæ origo? quod exordium? Quâ viâ? quâ ratione, ad apicem supremæ, inter mortales dignitatis, non modò erecta est; sed in lummis temporum periculis, in folio Cæsarum, à tam potentibus inimicis toties oppugnata, stare potuit usque ad præsentem diem? Humanas artes & industrias

scrutentur politici, & qui divinam providentiam Regnorum totius mundi gubernatricem non adorant: at singularem divinæ benignitatis protectionem, in conservatione Augustissimæ Domus venerantur; qui Catholicos & Pientissimos Principes Deo charissimos norunt. Pro quibus Deus exercituum pugnavit, per quos vicit sævissimos Christiani Nominis hostes; in quibus, ut confidimus, gloriosius triumphabit, donec Nominis sui inimicos sub pedibus conterat: eò omnia undè, qui habitat in adjutorio Altissimi in protectione Dei Cœli commorabitur, irrideant increduli, ista veritatis oracula viri secundum cor Dei, qui non in arcu aut in gladio, & in equis ac quadrigis suis, sed in Domino confidebat: à quo exaltatus, & in throno populi Dei stabilitus, omnes adversarios, ipsum perdere volentes, comprehendit & contrivit.

Non est abbreviata manus Domini, Christus, heri, & hodie, ipse & in sæcula, dives in omnes, qui invocant nomen ejus: illos qui pro ejus Ecclesiæ propagatione, contra sævissimos ejusdem

persecutores, perpetuò dimicant; non deseret; sed novis auxiliis benedictionibus, victoriis & triumphis Austriacorum Procerum fidem Catholicam, & Eucharisticam pietatem abundantius cumulabit, donec opus quod per illos aggressus est consummatum sit totum, omniq̄ue ex parte absolutum.

§. II.

PErgat ergo majora in dies aggredi, pro gloria Crucis certamina Magnanimus, & Piissimus Imperator: avitæ fidei, justitiæ, & eximiæ pietatis Majorum suorum, hæres Leopoldus Augustus, illustrioribus semper facinoribus, Nominis sui omen implens: omnium Cæsarum, in se uno gloriam colligat: & hæroïcis omnium Christianarum virtutum, actibus superexaltet; & quidquid est dispersum in cæteris, in universum, in uno Leopoldo cumulatum, totus terrarum orbis veneretur.

Postquam sapientissimus Regum Israël unam sapientiam, omnium regno-

rum gloriæ prætulisset : tam grata Deo fuit ejus electio, ut spiritu desideratæ præ omnibus sapientiæ repletus, venisse sibi omnia bona pariter cum illa asserat, & gratuletur. Fidem Catholicam, & pietatem Eucharisticam ac Marianam, duo immobilia Austriacæ Domus fundamenta, quis Christianus si rectum judicium judicet, prudentiæ, & gloriæ Salomonis, cujus tam incertus est exitus, non esse præferenda censeat? quæ ergo bona & dona perfecta à Deo optimo expectare non debeat, tam Catholicus, tam justus, tam Pius Imperator? Miramur & suspicimus Rudolphi primi victoriosi, perpetuam felicitatem? secundi prudentiam singularem? Alberti triumphatoris illustres victorias? secundi supremos honores? Frederici primi invictam constantiam? secundi æquanimitem? Maximiliani primi Heroicam fortitudinem? secundi clementissimam indolem? Caroli quinti potentiam? Mathiæ justitiam? Ferdinandi primi Religionem? secundi pietatem beneficam? tertii Clementiam? quarti amabilitatem? Hæc omnia sunt

perpetua Austriacorum Principum
 eximiae pietatis erga Eucharistiam,
 monumenta. Audeo dicere, quidquid
 à quadringentis, & amplius annis ab
 Habsburgicâ Radice, fidei Catholicæ,
 iustitiæ, virtutis, potentiae, gloriae,
 ac felicitatis, emanavit; in uno Leo-
 poldo, tanquam in Augustissimæ Do-
 mus & Cæsarum omnium epilogo,
 cumulandum confidimus. Certè si Sa-
 cerdoti sapientiâ & probitate vitæ an-
 no 1649. Brunæ in Moraviâ, cum opi-
 nione sanctitatis defuncto, cuius mul-
 tas prædictiones veras fuisse constat,
 fidem meritò adhibere possumus; Im-
 perator Leopoldus, post multas tri-
 bulationes, & persecutiones, & plu-
 rima adversa: tandem divinâ ope, è
 tot periculis, quibus opprimendus
 credebatur, omnibus mirantibus eri-
 pietur: omnes hostes superabit, &
 confundet, atque pedibus suis sub-
 jiciet: Et brachio Altissimi cum piissi-
 mo Imperatore præliante, vincet om-
 nes suæ gloriae æmulos: Feliciter re-
 gnabit: imò erit felicior, quàm ullus
 ex Domo Austriacâ fuerit; Deo au-
 spice qui Pios Principes non in seipsis,

sed in Domino confidentes liberat de manu angustiae, & felices reddit; quoniam magna potentia Dei solius, & in humilibus illum invocantibus honoratur. Felix est amicus Dei, inimicus miser.

NUMERUS XVII.

Magnum Dei donum, Rex Bonus, Justus, Pius.

§. I.

Unquam magis irascitur Deus in populum suum, quàm cum illum tradit in potestatem Principum infidelium & iniquorum: nec unquam majora, suis fidelibus præbet singularis benevolentiae argumenta, quàm dando illis Principes bonos, justos, Pios, viros secundum cor suum. Mali sunt instrumenta furoris in destructionem sunt gladii, ex utraque parte acuti, & flagella ultionis in destructionem. Boni sunt prætiosa vasa electionis in ædificationem: & Dona dilectionis in salutem ac san-